

1845-07-23

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Stridsmølle, Kallundborg

Modtagersted:

Veiby

Omtalte personer:

Cathrine Elisabeth Skovgaard

Omtalte steder:

Skarritsø

Arkivplacering:

Mappe 37 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard beskriver skønheden omkring Skarritsø. Han beskriver løvfaldet og himlen. Han ser frem til at vise Wilhelmine noget tilsvarende på deres forestående tur til Dyrlov.

TRANSSKRIFTION

Til

Jør W. N. D. Skovgaard¹

i

Weibye

p. Frederiksborg

[Betalt bedes afsendt med Hr. Doktor Mullers Postbud]

Kjæreste Mine!²

Du har vist allerede ventet Brev fra mig, men da der herfra gaaer en Hønskræmmer til Kbh engang om Ugen, valgte jeg, hellere at lade ham tage Brevet med, end lade det løbe hele Veien med Posten, Gud veed hvor vidt omkring.-

Jeg er da nu ved Skarritsøen, og har, indtil i dag da det er Graaveir, havt udmærket smukt Veir, rigtignok har det været lidt drøit i denne Hede at trave lange Stykker Vei med svær Oppakning, men denne Ulempe er hurtig Overstaaet, hvorimod hvad smukt man hved samme Leilighed, faaer seet og malt det beholder man.

Det er da ogsaa en deilig Sommer i Aar, hvor hele Naturen er ikke alene fyldig men farverig frem for sædvanlig, idet mindste forekommer det mig, at jeg aldrig før har seet slige Farver især i Luften I Fjor var [Farverne veed] Skarritsøen saa forpiskede

●2●

at det var ynkeligt, Træerne havde nogle smaae brune Blade som langt fra ikke nær kunde dække de nøgne Grene hvorimod de i Aar ere saa yppige som det vel er mulig, jeg har ogsaa i aar seet [Søen] saa stille og blank som et Speil, Du kan aldrig troe hvor det er et henrivende Syn saa at see ud over den, (eller ned paa den, thi den er paa alle Sider omgivet af betydelige Høider) med alle sine Øer og Landtunger og Himlen og Skoven som speile sig i den, og endelig for at gjøre det fuldendt romantisk, har jeg ofte seet et paar Ørne svæve over Trætoppene. ja vilde jeg nævne Alting saa blev jeg ikke færdig denne gang, men jeg glæder mig til at skal kunne vise Dig noget lignende paa vor Tour til Dyrlov - Jeg logerer hos Løppenthens, de gode Folk vilde ikke tillade mig at Søge andet Logis, endskjønt den stakkels Kone i Aar er svagere end i Fjor, men jeg troede heller ikke at jeg generer dem synderlig.

●3●

Endelig takker jeg Dig kjære Mine² og den kjære Moder³, som jeg haaber
befinder sig vel, for al Eders Kjærlighed imod mig, nærmest tænker jeg
paa mit sidste lille Ophold hos Dem – lev vel og skriv mig snart til – Hils
Alle - Din Hengivne Broder.

Stridsmølle 23 Juli 1845.

P.C. Skovgaard⁴

Adressen paa Breve til mig er:

Stridsmølle p. Kallundborg

Afleveres i Viskende

¹ Wilhelmine Skovgaard (1823-1901). Hendes fulde navn var: Wilhelmine Nielsine Dorthea Skovgaard.

² Wilhelmine Skovgaard (1823-1901). Søster til maleren P.C. Skovgaard (1817-1875). Blandt venner og familie kaldt Mine.

³ Cathrine Elisabeth Skovgaard (1795-1854) født Aggersborg.

⁴ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Gjæst Mine!

Du gav migst allerede smukt Brev for
mig, men da du foresa gaar du
Gjæstbureauet til Høj. angaa og
Nogen, nalyde jeg, hellere at lade dem
tage Brevet med, end lade det løbe
fjelt Min. med Posten, Gid med Gode
midt ombring. — Jeg er de min

sond Brevstjen, og gav, indtil i dag
du det er Gennem, gav indmorsel
smukt Min, rigtig nok gav det nord
lode drøit i dem gode at lade lange
Nygder Min med stor Opmærksomhed,
men dem Vilompe at Gjentag
aarstænd, Gennem Gode smukt
men gav samme Læggel, faar
fæl og mæll det beholder med.

Du er de ogsaa en dilyt Brev
i Aar, Gode Gode Naturen er ikke
alene fjeldig med Læggel for
for Læggel, idt minde for dem
er det mig, at jeg alidig for
Gode Gode Læggel i Læggel
I Gode med Brevstjen for for Gode

at det var jubeligt, Frederik fandt nogle
smaa brune blade som laagstørte
over brune døde de nøgne Grane
hvorimod de i Aar var saa grønne
det var uimeligt, jeg var ogsaa
i Aar som ^{Danne} saa stille og blaat som
et Veil, Du kan aldrig høre hvor det
er et forvands Dyr som at saa ind
over den, (altid med saa den, thi
den er saa alle Videt original af
betagdelige Jøder) med alle sine
Fur og Landtunger og Jemlen og
Osonen som hvile sig i den, og
andelig for at gøre det fuldstændt
romantisk, her jeg ofte har at
gør som som om en Evolutteren.
ja vilde jeg nden Alting som blev
jeg ikke fordyr den Gang, men
jeg glødes mig til at jeg skal
brunne mig dig noget ligende
som over som til Dyrer -

Jeg leverer fast i Løppentum,
de gode Solle vilde ikke tillade mig
at søge andet Logio, med Jøder
den Hæder som i Aar er saare
med i det, men jeg tror heller
ikke at jeg gamler den Jøder sig.

Endelig kommer jeg dig og dine Mine
og den gode Moder, som jeg meget
beskriver sig til, for al den Givning,
jag indvi mig, nemmest tænker
jeg på mit sidste lille Opgave
for den, som vil og i sin mig
snart til. - Gode Alle -
den ungarske Brøder
Fridmølle 23. Juli 1845. Skovgaard

Adressen på Brevet til mig er:
Fridmølle p. Hattinborg - afløst
i Viskeved